

DINCOLO DE ANDROMEDA

- Întâmplări neîntâmplător neîntâmplăte -

(Teatru fantastic într-un singur act. De Minea Onescu-Dreanu)

Timpul: Preziua Preacuratei Cumpăniri

Locul: Dincolo de Andromeda. Anticamera Cumpănitorului

Personajele:

Onescu;

Dreanu;

Minea;

Arx;

Talin;

Tler;

(fiecare se conturează în replici)

Aprodul (apare de-abia la final).

Arx (oftând)

Nici 24 de ore... Și,...gata.

Dreanu (muștrător)

Ce-i «gata» Arx?
Ești tot nesimțitor?

Știu că nu crezi.
Dar nici măcar nu *simți*!
De-abia de-acum *începe*.

Talin (privind cu ură la Dreanu, dar și pe Onescu și Minea)

Ascultă Drene!
Mult ai să ne mai chinui cu crezutul vostru?
Nu v-a ajuns cum v-am ucis?
Pe voi tustrei.
Pe cel în care credeți.

Dreanu (blând *dar ferm*)

Da.
Tu și Arx și Tler.

Ne ați ucis *lumește*.

Pe noi.

Ca și pe cel ce ESTE.

Arx (sărind ca ars)

Ce *este*?

Un impostor!

Și-*atât*!

Știut-am de cuvîntă ca să-l pierdem.

Și *bine* am făcut!

Căci, altfel, ne pierdea pe noi.

Cu *noi* pierduți, fie-vă clar:

Nici voi n-ați mai fi fost. Nici lumea.

Noi v-am făcut.

Și fără noi nici nu erați.

Și nici nimica nu-i!

În veci...

Tler (slugarnic)

Așa-i stăpâne Arx!

Așa-i mărite Talin!

Așa-i de ori treizeci și trei.

Onescu (către Tler, privindu-l drept în ochi)

Tler!

Și eu care o clipă sincer te-am crezut!

Ce cacialma... lat-al cui ești!

Pe ei, de fapt, i-ai apărat.

Chiar și atunci când rânduri le răreai.

Pe ei și *doar pe ei* serveai!

Să-i întărești,

debarasându-i de balast lucrai!

Tler (clipind semnificativ înspre Arx și Talin)

Onescu, biet naiv.

Tu nu vedeai.

Iar eu, cu *frații* mei râdeam... Râdeam...

Talin (după ce privește complice la Arx)

Tler frate bun, fidel.

Cuvintele n-ajung să-ți mulțumim!

Neprețuit ne sprijini!

Șerpimea-ntinerită. Iar noi nesuspectați.

De-ai noștri, mai cu seamă...

Arx (satisfăcut)

Și placa cea bătrână
 în față ne-ngenunche.
Fiimea-i e zdrobită.
Plus *diabolizată*.
De tot sleită.
 Și-njugată.

O, fără tine frate,
 cu greu am fi putut.

E bravo Tler.
Și la mai mare!

Dreanu (cu dezgust spre Tler)

Hei Tler... Spera bătrâna placă-n spada ta.
Și eu cu ea. Și eu cu ea...

Tler (batjocoritor, către Dreanu, Minea și Onescu)

Dreanu, Minea, Onescu...
 palizi infantili...

Minea (către Tler)

Spui «infantili». Mărturisesc: copii.
Cu *sufletul* copii.
Curați, viteji și sinceri. Cum ni e Păstorul.
Acela ce-l ataci.
C-un manifest prin *hrube* ticluit.

Tler (rânjind plin de malefică satisfacție)

Măiastru ticluit.

Minea (lui Tler)

Desigur.
Cică-i demaști în crime pe-acei care-Lucid.
Și chiar o faci!
La început!
Dar *unde bașilachee* Tler?!...

Tot **Minea** (către Arx)

În cheia *ta* slugoiul joacă, Arx.
Cercând să reedite crima.
Ce tu, ai tăi — aceia dintre ei care-s mai răi —,

În veac, mereu o săvârșiți.

Iubind grandoarea,
voi disprețuiți Blândețea.

Voind să fiți asupritorii, *singuri*,
voi ucidéți iubirea.

Plăcându-vă trăi în întuneric,
vă stânjene Lumina.

Dorindu-vă înțelepciune *seacă*,
voi îl urâți pe-Acela care-i *Viu*.

Fără semn,
Fără-nviere,
Fără Destin.

Doar Durere
Asta-i Divina răsplată
Ce vi se-ntrevede.

Arx

Mineo, tu,
ești un biet nebun! Frustrat.
Ce-n versuri prea se-ntinde.

Noi singuri avem *Viitorul*.
Și nu «se-ntrevede»! Ci-i sigur.
I-etern.
Ca și *sarea*!

Încălecat-am două brațe tari.
Cumplit înarmate.

Cea mai încazarmată, extinsă, credință
este de noi anexată.

Locul minunilor sacre
’n-a noastră putere se află.

Mai mult:
Însăși *pâinea* voastră
atârnă de la mila noastră.

Mintea v-am încețoșat-o.
Frivolitate! Perversitate!
Atâta mai știe.
Atâta visați.

Credința v-am dizolvat-o.
Discreditat-o! Falsificat-o!
Vă închinați unui *idol*.
De *noi* plăsmuit.

Mereu același.

Deși cu o mie de fețe...

Vezi tu, *poete*, cum legământul
ni s-a-mplinit?

Minea (sever dar ponderat, *demn*)

Arx! Eu nu-s deloc nebun.
Iar voi o știți *prea bine*.

Eu *vă demasc*!
Primind, e drept, martiriul.
Din ura *voastră*.
Neadormită! *Neagră*!

Făcuta-ți toate câte zici.
Plus alte, mari și negre, încă!
Pre mulți de-ai mei tu i-ai distrus,
Îi infectezi pe-ascuns, ca o *vermină*
sau îi ucizi abil, *prin interpuși*.

Dar, ia ascultă Arx!
De care "*legământ*" vorbești?
Cu *cine* vă legărați?
Și *pe ce*?...

Chiar voi o recunoașteți:

”Dreptii” voștri

deschid proces aceluia de Sus.

De ”legământul”, pretind ei, nu își va fi ținut prea bine.

Dacă,

adică,

pre noi, toți-ceilalți,

nu ni aveți voi, complet,

în crâncenă *robie*.

E dară un *proces*.

Sunt *părți*.

Egale. Și-n gâlceavă.

Se-nțelege.

Vă gâlceviți,

înseamnă,

cu acela care-i Sus.

Îl *acuzați*.

Vă *târguiți*.

Dar ”*părți*” sunteți.

Și voi. Și *el*.

”*Egali*”, cum vă place a zice.

Și-acum, între noi Arx:

Judecătorule cine?

Aprodul (grav, prin ușa ce-ndată se crapă,
adresându-se tuturor celor șase)

Intrați!

Cumpănitul v-așteaptă!

===== @ @ =====

MATERIALUL ESTE DIFUZAT FARA NICI O RESTRICTIE DE COPY.